

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 grudnia 2013 r.

Poz. 4534

UCHWAŁA NR 257/P214/P/13 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 28 listopada 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 19 pkt 3 w zw. z art. 17 ust. 2 i art. 19 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXIII/455/2013 Rady Miasta Sopotu z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie: ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowskiej oraz zasad jej poboru na obszarze miasta Sopotu

orzeka nieważność § 2 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 15 listopada 2013r. wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uchwała Nr XXXIII/455/2013 Rady Miasta Sopotu z dnia 8 listopada 2013r. w sprawie: ustalenia wysokości stawek opłaty uzdrowskiej oraz zasad jej poboru na obszarze miasta Sopotu, zaś w dniu 28 listopada 2013r. była przedmiotem badania tutejszego Kolegium Izby.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium Izby ustaliło, że w § 2 Rada Miasta postanowiła, iż:

1. „Dzienna stawka opłaty uzdrowskiej pobierana od osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności, przebywających dłużej niż dobę na obszarze miasta Sopotu wynosi 50% stawki ustalonej w § 1 niniejszej uchwały. Podstawą ustalenia stawki w tej wysokości będzie okazanie dokumentu potwierdzającego, że dana osoba jest osobą ze znacznym stopniem niepełnosprawności.
2. Dzienna stawka opłaty uzdrowskiej pobierana od inwalidów i kombatantów wojennych, przebywających dłużej niż dobę na obszarze miasta Sopotu wynosi 10% stawki ustalonej w § 1 niniejszej uchwały. Podstawą ustalenia stawki w tej wysokości będzie okazanie dokumentu potwierdzającego, dana osoba jest kombatantem bądź inwalidą wojennym.”

Rozpoznając powyższą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że w części przedstawionej powyżej jest ona obciążona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, polegającą na przekroczeniu uprawnień Rady Miasta, wynikających z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z przepisami przywołanej ustawy rada gminy może wprowadzić inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe, a więc w przepisie tym mowa jest wyraźnie o uprawnieniu do uchwalania wyłącznie zwolnień przedmiotowych, nie zaś zwolnień o charakterze podmiotowym. Tymczasem Rada Miasta w § 2 badanej uchwały postanowiła o wprowadzeniu ulgi podatkowej o charakterze podmiotowym.

Należy dodać, że przepisy dotyczące opłaty miejscowej zawarte w art. 17 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określają zamknięty katalog zwolnień o charakterze podmiotowym.

Zatem istniejące ograniczenia, jakie ustawodawca wprowadził do kształtowania przez gminę wszystkich opłat lokalnych określonych w art. 19 pkt 1 w/w ustawy, dotyczą braku możliwości różnicowania tych stawek w zakresie podmiotowym, a także narzuconych górnych limitów dziennej stawki kwotowej danej opłaty.

Artykuł 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zasadę samodzielności finansowej gmin, zaś art. 168 Konstytucji RP przyznał prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Kierując się tymi zasadami Trybunał Konstytucyjny wskazywał (wyroki z dnia: 23 października 1996 r. K 1/96, OTK 24 1996, nr 5, poz. 38; 4 maja 1998 r. K 38/97, OTK 24 1998, nr 3, poz. 31; 9 kwietnia 2002 r. K 21/01, OTK 2002, nr 2A, poz. 17), że samodzielność finansowa gminy i prawo stanowienia o wysokości podatków i opłat lokalnych stanowią istotny element jej podmiotowości publicznoprawnej, lecz nie mogą być rozumiane jako dowolność ustalania dochodów i dysponowania nimi. Przeciwnie, gminom wolno tylko to, na co zezwalają im ustawy, a to oznacza zamknięty, a nie otwarty katalog źródeł dochodów gmin. Uprawnieniem gminy w zakresie ustalania wysokości podatków jest m.in. upoważnienie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 w/w ustawy.

W konsekwencji skoro w ustawach podatkowych znajdują się zwolnienia przedmiotowe, podmiotowe i przedmiotowo-podmiotowe, czy podmiotowo-przedmiotowe to należy przyjąć, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych, ale nie o charakterze podmiotowym czy przedmiotowo-podmiotowym.

Jednocześnie Kolegium zwraca uwagę, że ustalenia Rady Miasta Sopotu dotyczące określenia stawki opłaty uzdrowskiej pobieranej od osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności oraz od inwalidów i kombatantów wojennych, przebywających dłużej niż dobę na obszarze miasta Sopotu, określają jedynie procentowy wskaźnik podstawowych stawek tej opłaty, zamiast wskazania jednoznacznie właściwych stawek kwotowo, bez konieczności ich samodzielnego obliczania przez podatnika. Tym samym ustalenie stawek opłaty uzdrowskiej, poprzez obniżanie stawek już ustalonych o pewien procent, nie może być utożsamiane z uprawnieniem rady gminy do określania wysokości stawek opłaty uzdrowskiej.

W ocenie Kolegium tutejszej Izby uchwała organu stanowiącego winna być jednoznaczna i zrozumiała nie tylko dla jej twórców, lecz przede wszystkim dla jej odbiorców, w tym dla podmiotów, na które nakłada się obowiązek podatkowy. Konieczne jest zatem określenie stawek opłaty uzdrowskiej w sposób precyzyjny. Procentowe obniżenie podstawowych stawek tej opłaty nie może być utożsamione ze zwolnieniem w rozumieniu postanowień wynikających z art. 19 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z ww. przepisem organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe od opłat lokalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka